

छायायुज्वेदान्तर्गतोपनिषद्विशेषः ।

यथा, मुक्तिकोपनिषदि । “कठवल्लीतिस्त्रियक-
ब्रह्मकैवल्यश्वेताश्वतरेत्युपक्रम्य छायायुज्वेदगताभां
दानिंशत्यङ्गकानामुपनिषदां सहनाववत्विति
शान्तिः” ॥

कैशिकं, स्त्री, (केशानां समूहः । “केशाश्चाभ्यां
यञ्कावन्त्यतरस्याम्” ॥ ४ । २ । ४८ । इति पक्षे
ठक् ।) केशसमूहः । इत्यमरः । २ । ६ । ६६ ॥

कशिकः, पुं, (केशेषु केन विन्यासादौ साधुः ।
केश + ठक् ।) प्रहङ्गाररसः । इति शब्दरत्नावली
जटाधरश्च ॥

कैशिकी, स्त्री, (कैशिक + स्त्रियां स्त्रीप ।) नाटक-
वृत्तिविशेषः । यथा । “भारती सावती कशिक्या-
रमद्यौ च वृत्तयः” ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

कैशोरं, स्त्री, (केशोरस्य भावः । केशोर + अच् ।)
केशोरावस्था । इति शब्दरत्नावली ॥ सा तु
दशमवर्षात्तरपक्षदशवर्षावधिः । इति स्मृतिः ॥

कैशं, स्त्री, (केशानां समूहः । इति ख्यञ् ।) केश-
समूहः । इत्यमरः । २ । ६ । ६६ ॥

कोकः, पुं, (कोकते आदत्ते चन्द्रसुधामिति । कुक्
आदाने + पचाद्यच् ।) चक्रवाकः ।
(यथा, गीतगोविन्दे ५ । १७ ।

“कोकानां करुणस्वनेन सदृशी दीर्घा मदभ्यर्थना” ॥)

वृकः । (यथा, रामायणे । ५ । २६ । ६ ।

“वने यूथपरिभ्रष्टा भृगो कोकैरिवार्दिता” ॥)

व्येष्टी । खर्जुरीवृत्तः । भेकः । इति मेदिनी ॥

विष्णुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कोकडः, पुं, (कोकं कोकरवं वृकध्वनिवत् ध्वनिमि-
त्यर्थः नाति मृच्छातीति । ला + कः । लस्य डलम् ।)
विलेपशब्दगविशेषः । तत्पर्यायः । जविनः २
कोकवाचः ३ विलेपः ४ चमरपुच्छः ५ लोमशः
६ धूम्रवर्णकः ७ । तन्मांसगुणः । आसानिज-
कासहरत्वम् । पित्तदाहकरत्वञ्च । इति राज-
निर्घण्टः ॥

कोकदेवः, पुं, (कोकश्चक्रवाकः स इव दीव्यति क्रोड-
तीति । दिव् + अच् ।) कपोतः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

कोकनदं, स्त्री, (कोकान् चक्रवाकान् नदति नादयति
वात्मविकासेन । कोक + नद् + अन्तर्गच्छत्ततोऽच्
भूषविभुजादित्वात् को वा ।) रक्तकुमुदम् । रक्त-
पद्मम् । इति मेदिनी । (यथा, गीतगोविन्दे । १० । ५ ।
“नीलजनीनाभमपि तन्मि । तव लोचनं धारयति
कोकनदरूपम्” ॥ अस्य पर्याया यथा,—
“रक्तं कोकनदं पद्ममल्पमन्यदलोहितम्” ॥
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

कोकनदच्छविः, पुं, (कोकनदस्य रक्तोत्पलस्य क्व-
रिव क्वविर्दीर्घस्य ।) रक्तवर्णः । तद्वति चि ।
इत्यमरः ॥

कोकधन्तः, पुं, (कोकयोः चक्रवाकयुगमयोर्दिवस-
प्रभया संयोगकारितया बन्धुरिव ।) सूर्यः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥

कोकायः, पुं, (कोकः खर्जुरीवृत्तस्तद्वदयभागोऽस्य ।)

समल्लिख्यतः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कोकाहः, पुं, (कोक इव आहन्ति वेगेन गच्छतीति ।
आ + हन् + डः ।) श्वेतघोटकः । तत्पर्यायः । कर्कः
२ । इति हेमचन्द्रः ॥ क्वचित् पुस्तके काकाह
इति पाठः ॥

कोकिलः, पुं, (कुक् आदाने + “सलिकल्यनिमहि भडि-
भयिषयिडपिडिडुगिडुकुकिभूय इलच्” । उणां
१ । ५५ । इति इलच् ।) स्वनामख्यातकृष्णवर्णमधु-
रस्वरपक्षी । (यथा, रामायणे । २ । ५२ । २ ।

“भास्कारोदयकालोऽयं गता भगवती निशा ।

असौ सुकृष्णविहगः कोकिलस्ततः । कूजति” ॥)

तत्पर्यायः । वनप्रियः २ परभृतः ३ पिकः ४ ।

इत्यमरः । २ । ५ । १६ ॥ परपुष्टः ५ कालः ६

वसन्तदूतः ७ तास्वाक्षः ८ गन्धर्वः ९ मधुगायनः

१० वासन्तः ११ कलकण्ठः १२ कामान्धः १३

काकलीरवः १४ कुहुरवः १५ अन्यपुष्टः १६

मत्तः १७ मदनपाठकः १८ । इति राजनिर्घण्टः ॥

(अस्य गुणा यथा,—हारीते १ स्थाने ११ अध्याये ।

“कोकिलः स्नेहलो ज्ञेयः पित्तसंग्रामनस्तथा” ॥

मूषिककल्याणतर्गतशुक्र-विष-जातीयविशेषः ।

तदंजनजनितलक्षणाणि यथा,—

“ग्रन्थयः कोकिलेनेया ज्वरो दाहश्च दाहकः” ॥

इति सुश्रुतेन कल्पस्थाने षष्ठाध्याय उक्तम् ॥)

अङ्गारः । इति त्रिकाण्डशेषः । (कन्दोविशेषः ।

इति उत्तररत्नाकरः ॥)

कोकिलनयनः, पुं, (कोकिलस्य नयनमिव रक्तवर्णं
पुष्पमस्य ।) कोकिलाक्षवृत्तः । इत्यमरटीकायां
रमानाथः ॥ (कोकिलाक्षशब्देऽस्य विवृतिर्ज्ञेया ॥)

कोकिलाक्षः, पुं, (कोकिलस्याक्षीव रक्तं पुष्पमस्य ।

“अक्षयोऽदर्शनात्” । ५ । ४ । ३६ । इति अच् ।)

वृद्धविशेषः । कुलियाखाड़ा इति भाषा । तालम

खाना इति हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः । इक्षुगन्धा

२ काण्डेक्षुः ३ इक्षुरः ४ क्षुरः ५ । इत्यमरः । २ ।

४ । १०४ ॥ प्रदगली ६ प्रदङ्गली ७ क्षुरकः ८

प्रदगलघट्टी ९ वचास्थिः १० प्रदङ्गुला ११ वज्र-

कण्टकः १२ इक्षुः १३ इक्षुरकः १४ वज्रः १५

प्रदङ्गुलीका १६ पिकेक्षुणा १७ पिच्छिला १८ ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ श्वेतस्य तस्य पर्यायः । वीर-

तरुः २ जिह्वुरः ३ क्षुरकः ४ शुक्रपुष्पः ५ ॥ रक्तस्य

तस्य पर्यायः । क्षुरकः २ अतिच्छुरः ३ । इति

रत्नमाला ॥ सामान्यस्य तस्य गुणाः । आमवात-

वातरक्तरोगनाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥

मधुरत्वम् । शीतत्वम् । पित्तातिसारनाशित्वम् ।

शुक्रफणलक्षिकाशित्वम् । सन्तपणत्वञ्च । इति

राजनिर्घण्टः ॥ श्वेतकोकिलाक्षमूलं काशीदुग्धेन

पिष्टं सत् नक्षितं क्षयरोगं क्षययेत् । यदुक्तं

गारुडे १६३ अध्याये ।

“श्वेतकोकिलाक्षमूलं काशीक्षीरेण संयुतम् ।

जिसप्ताहेन वै पीतं क्षयरोगं क्षयं नयेत्” ॥)

कोकिलाक्षकः, पुं, (कोकिलाक्ष + कः ।) कन् ।)

कोकिलाक्षोदः । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

(यस्मिन्नस्य श्वेतहारस्तद्यथा,—

“कोकिलाक्षकनिर्यूहः पीतस्तच्छाकभोजिना ।

क्षपाभ्यास इव क्रोधं वातरक्तं नियच्छति” ॥

इति वाभटे चिकित्सास्थाने २२ अध्याये ॥)

कोकिलावासः, पुं, (आवसत्यस्मिन् इति । आ +

वस् + अधिकरणे घञ् ।) कोकिलानां आवासः ।)

आमल्लतः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कोकिलेक्षुः, पुं, (कोकिल इव कृष्णवर्ण इक्षुः ।)

कृष्णेक्षुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कोकिलेष्टा, स्त्री, (कोकिलस्य इष्टा प्रिया ।) महा-

जम्बू । इति राजनिर्घण्टः ॥

कोकिलोत्सवः, पुं, (कोकिलानां उत्सवोऽयम् ।) आम्न-

वृत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कोङ्कणं, स्त्री, (कोङ्कणे भवं कोङ्कणदेशस्थैः कम्म-

कारैर्निर्मितमिति भावः । “तत्र भवः” । ४ ।

३ । ५३ । इत्यण् तस्य लुक् ।) शस्त्रभेदः । इति

हेमचन्द्रः ॥

कोङ्कणः, पुं, देशविशेषः । इति विश्वः । कोकण

इति भाषा ॥ (यथा, आगमे ।

“अथाभ्यङ्गं समारभ्य कटिदेशस्य मध्यगे ।

समुद्रप्रान्तदेशो हि कोङ्कणः परिकीर्तितः” ॥

देशोऽयं कूर्मविभागे दक्षिणस्यां दिशि वर्तते ।

यथा, महाभारते । ६ । ६ । ५६ ।

“अथापरे जनपदा दक्षिणा भरतवर्षम्” ।।

“कौकुडकास्तथा चोलाः कोङ्कणा मलवा नराः” ॥

क्वचिदेकवचनत्वमपि दृश्यते ।

यथा, स्मृतिसंग्रहे ।

“मालवे गौडदेशे च सिन्धुदेशे च कोङ्कणे ।

व्रतं वृद्धां विवाहश्च वर्जयेत् मकरे मुरै” ॥)

कोङ्कणासुतः, पुं, (कोङ्कणे तदाख्यप्रदेशे भवा । अण्

तस्य लुक् च ।) कोङ्कणा रेणुका तस्याः सुतः पुत्रः ।)

परशुरामः । इति शब्दमाला ॥

कोचः, पुं, (कुच् + ज्वलादित्वात् कच्त्ति णः ।)

जातिविशेषः । स तु मांसच्छेदिगर्भं तीव्रस्थौरस-

जातः । इति ब्रह्मवैवर्तपुराणम् ॥

कोजागरः, पुं, (को जागर्ति अस्यां पौर्यमासी-

निशायां इति लक्ष्मणा देव्या उक्तिर्यत्र समये ।

एषोदरात् साधुः ।) आश्विनी पूर्णिमा । तत्पर्यायः ।

शारदी २ दूतपूर्णिमा ३ शरत्पर्व ४ कौमुदी ५ ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥ अथ कोजागररक्षणानि ।

तत्र ब्रह्मपुराणम् ।

“आश्वयुज्यां पौर्यमास्यां निकुम्भो वालुकागवात् ।

आयाति सेनया साङ्गं क्षाला युञ्जं सुदारणम् ॥

तस्मात् तत्र नरैर्मायाः खगेहस्य समीपतः ।

शोधितयाः प्रयत्नेन भूषितयाश्च मण्डनैः ॥

पुष्पाब्जफलमूलौघसर्पपत्रकरैस्तथा ।

वैष्णवां भूषितयानि नानावर्णैर्विशेषतः ॥

सुखातरुल्लिखैश्च नरैर्भाष्यं सवाच्यैः ।

दिवा तत्र न भोक्तव्यं मनुष्यैश्च विवेकिभिः ॥

स्त्रीबालवृद्धमूर्खैश्च भोक्तव्यं पूजितैः सुदैः ।

पूज्याश्च सपत्नैः पञ्चैस्त्र । हारोर्ज्ज्वलितयः ॥

हारोपान्ते सुदीप्तसु संपन्थो ह्यथाह्वनः ।

यवाक्षतघृतोपेतैस्तद्वर्णैश्च सुतर्पितः ॥